

[Ragnhild Andersen.]

forsvarligt at belaste de mindrebemidlede sygekassemedlemmer med den kontingentforhøjelse, som vil blive følgen af ændringen til stk. 2. Jeg beder altså om delt afstemning, idet vi som sagt kan stemme for ændringen af stk. 3, som indebærer arbejdsgiverbidragets forhøjelse, men må stemme imod ændringen af stk. 2. Det må efter vor opfattelse i første række være arbejdsgiverne, der betaler for forsikringen mod invaliditet.

Vore underændringsforslag indeholder sluttelig, at § 65 A skal udgå. Det er den nye paragraf om indførelse af en ny skat, kaldet folkepensionsbidrag. Det kan ikke være rigtigt, at så godt som hele befolkningen skal pålignes en ny svær skattebyrde i anledning af, at man tager de første skridt til folkepensionens indførelse. Befolkningen klager stadigvæk, med god grund, over de tryk-kende skattebyrder især for små og mellemstore indtægter, og her kommer man så med en helt ny skat oven på de øvrige. Mit parti forstår meget vel, at der skal være penge til folkepensionen. Jeg har allerede i omtalen af vort eget forslag redegjort for, at man efter vor mening uden betænkelighed kan påbegynde folkepensionen, idet vi mener, at der til de første foranstaltninger er et overskud i statskassen, som vi bør anvende dertil. Men vi mener sandelig også, at der må flere foranstaltninger til for i fremtiden at sikre midlernes tilstedeværelse, idet folkepensionen jo vil koste flere penge fremover. Vi har så ofte anbefalet en betydelig nedsættelse af de efterhånden ganske urimeligt store militærudgifter. Hvad er egentlig forklaringen på, at de to partier ikke ved denne lejlighed tager fat med de nødvendige besparelser? Det er et spørgsmål, som befolkningen savner svar på. Hvorfor anvender man netop i denne tid, hvor der skal gennemføres lovforslag, som koster penge, nye millioner til store genindkaldelser? Og hvad er begrundelsen for, at man ikke, således som mit parti har foreslået det, er gået i gang med at afkræve arbejdsgiverne et folkepensionsbidrag? Hvorfor skal arbejdsgiverne stadig være fredet i klasse A, når det drejer sig om at sikre deres arbejdere økonomisk tryghed i alderdommen? Det princip, som vi har i tjenestemandsaftalerne, i statens forhold til dens tjenestemænd — jeg har sagt det tid-

ligere — er jo ikke noget dårligt princip; det er ikke noget dårligt princip, at en arbejdsgiver, således som staten, det offentlige jo er, har en økonomisk forpligtelse overfor sine arbejdere ikke alene under sygdom og arbejdsløshed, men en forpligtelse, der også omfatter økonomisk tryghed i alderdommen. De private arbejdsgivere har i mange år været fredet i klasse A, men tiden er nu i høj grad inde til at få en ændring af dette forhold. Jeg ser ingen grund til, at man ikke skulle pålægge arbejdsgiverne et bidrag til sikring af deres arbejders alderdom. Vi mener, det er her, der skal sættes ind, her er mulighed for at få dækning, og vi vil derfor stemme imod § 65 A.

Jeg har hermed redegjort for vore underændringsforslag, som jeg, så indtrængende jeg kan, anbefaler ærede medlemmer at stemme for.

I forbindelse med omtalen af § 65 A, som jeg lige har været inde på, kan mit parti ikke indse, at man med rimelighed kan forlange af tjenestemændene, at de skal svare folkepensionsskat, når man samtidig afviser at lade dem få folkepension på lige fod med andre samfundsborgere. Hvis man mener, at deres pensionsbidrag er for lille — den mening kan man jo have — så må dette spørgsmål efter min gruppes opfattelse ordnes ad forhandlingens vej gennem lønningskommissionen. Det kan ikke være rigtigt, at man uden forhandling med tjenestemændene indfører en urimelig forskelsbehandling af dem i sammenligning med andre, idet man forlanger, at de skal betale skat til folkepensionen, men holder dem udenfor selv at få del deri. Det spørgsmål må ordnes via lønningskommissionen og ikke efter denne lov. Man må jo ikke glemme, når man ikke vil give tjenestemændene folkepension, at man godt vil give den til millionærer!

Angående de forskellige paragraffer i udvalgsflertallets forslag har jeg endnu nogle bemærkninger at gøre. Vort parti har ikke stillet særligt underændringsforlag til fradragsreglerne. Ændringer i fradragsreglerne indeholdes i vort eget forslag og oprettholdes naturligvis.

Vi hilser med glæde den bestemmelse, man har indføjet om, at grænsen for ægtepar også skal gælde for, om jeg så må sige,